

Vähema vaevaga ilus aed

Muru on lihtsam niita, kui istutusala on maapinnaga ühel tasandil olev piire, millest niiduk võib muretult üle sõita. Paks koorepurumults ei lase umbrohul tungida peenrale ning hoiab niiskust, kastma peab vaid väga ränga põua korral. Värvika peenra võib kujundada ka üksnes lehtpõõsaste värviliste lehtedega sortidest.

Kui teie suvi möödus lillepeenarde kohal küürutades ja muruniidukit lükates, siis heitke analüüsiv pilk oma aiale – mida annaks teha teistmoodi, et saada juurde vaba aega?

Aiatööd võiks olla just nii palju, et see pakuks mõnu, aga aed näeks seejuures ikkagi kena välja. Vahel tahaks ju niisama suve nautida – istuda terrassil ja aiavaateid imetleda, lesida võrkkiiges ja lugeda. Teha seda nii, et süda ei valutaks tegemist nõudvate tööde pärast.

■ Suurim suvine orjastaja on kahtlemata muru. Kord nädalas tuleb see raudselt niidukiga üle käia, et ta liiga kõrgeks ei kasvaks. Mida rohkem kivi ja puiduga kaetud pinda, seda vähem niitmist. Murust päris loobuda siiski ei saa, sest paljajalu murul käimine on üks mõnusamaid asju suvel.

■ Kui ääristada muruala serv maapinnaga ühel tasapinnal plaatide või kividega, siis ei levi murutaimed istutusala ning niidukiga osaliselt üle sillutise sõites lõikab see puhtaks ka

muruaäre. Ära jääb pidev labidatöö muruserva korrashoidmiseks.

■ Ära võiks sillutada ka piirdetara ääri riba ja maja räästaalused, kus muru niikuinii viletsalt kasvab ja kus on ebamugav niita.

■ Muru sisse üksikult istutatud ilupõõsaste ja püsilillepuhmikute ümber niidukiga manööverdamine raiskab palju aega. Viige need sealt ära ja kujundage üks suur istutusala. See avaldab hulga suuremat mõju kui muru siin-seal kasvavad taimed.

■ Keset muru olev väligrill ja aiamööbel viige alaliselt terrassile, et ei peaks iga kord neid niitmise ajaks ümber tõstma.

■ Tagumise aianurga võib lasta aga rahun kasvada heinamaaks. Lilleniidud ongi väga trendikad. Liikumise jaoks hoidke madalana vaid mõned rajad.

■ Suvelilledega, eriti lillekastide ja amplitega, on ka väga palju tööd: pidevalt kasta, väeta, nopi närbunud õisi, kärbi väljaveninud varsi. Sügisel tuleb kõik lilleanumad tühjaks teha. Õnneks on leiutatud altkastmissüsteemiga lillenõud, mis vabastavad igapäevases kastmisest, ja aeglaselt lahustuv püsiväetis, millest jätkub kogu suveks.

■ Kiviktaimla on üks pidev rohimine, kobestamine, kärpimine. Kivide vahelt ja taimepadjandite seest umrohtu urgitseda pole just kõige meeldivam tegevus.

■ Targem on rajada üks suur püsilillepeenar. Kui kasutada rammusat ja kohevast istutussegu ning peenar pealt koorepuruga multsida, katab seda varsti lopsakas taimik, mille all pimeduses pole umbrohul mingeid eluvõimalusi. Mults hoiab kasvupinnase kobeda ja niiskena, kasta tuleb seda vaid pikema põua korral. Kõige suuremaks tööks jääbki vaid kevadine korrastus. Ühte suurt istutusala on mugavam korras hoida kui nokit seda mitme väiksema kallal.

■ Muret on vähem, kui valida peenrale kõige vähenõudlikumad, pikaealisemad ja külmakindlamad liigid, mis ei hakka laiutama seemnete või juurtega levides.

■ Tegelikult saaks täiesti hakkama ka ilma lilledeta, kui vaadata aiaääril leht- ja okaspuude valikut. Eri värvi lehtede või okkarüuga, kaunilt õitsvaid ning huvitava kujuga liike-sorte on nii palju, et pole ilmselt kuigi raske kujundada neist maalilisi istutusalasid, kus on kevadest sügiseni palju värve.